

Клонъ до клонъ въ гората
Изведнажъ напжпи
И отдавна вече
Косове запѣха.
Мравкинитѣ гости

Само още спѣха.
Ахъ, горката Мравка,
Тръгна по баира,
Вмѣсто да се жени,
Кжца да събира.

И. Стубель.

Нападнати отъ лъвове.

(Продължава отъ 3 книжка).

II

Стасъ се изплаши за Нелли и пипнешкомъ отиде въ палатката. Защитена отъ гиганското дърво, палатката още се държеше, но първиятъ силенъ ударъ на вѣтъра можеше да скжса врѣвитѣ и да я отнесе Богъ знае кжде. А вихърътъ ту отслабваше, ту отново се втурваше съ бѣсна сила, носейки съ себе си вълни дъждъ и цѣли облаци листа и вейки, откжснати отъ съседната гора. Отчаяние овладѣ Стася. Вѣтърътъ отнесе въ следуюция мигъ покрива на палатката. Не оставаше нищо друго, освенъ да се чака края на бурята въ тъмнината, изъ която сновѣха два лъва.

Положението ставаше още по-опасно. Вѣтърътъ разхвърли до основи оградата.

Всичко предвещаваше гибелъ. Пушката на Стася не можеше да помогне въ нищо. Неговото безстрашие — сжщо. Предъ бурята, мълниитѣ, урагана, дъжда, мрака и предъ лъвоветѣ, които, може би, се бѣха притаили само на нѣколко крачки отъ него, Стасъ се чувствуваше беззащитенъ и безпомощенъ. Развѣванитѣ отъ вѣтъра платнени стени ги обливаха отъ вредъ съ вода. Като прегърна съ ржка Нелли, той я изведе изъ палатката, следъ което се свиха до стѣблото, очаквайки смъртта или Божието милосърдие.

Изведнажъ между два удара на вѣтъра до тѣхъ стигна гласътъ на Кали, едвамъ уловимъ срѣдъ плѣсъка на дъжда: